

blikket synes det at være af Interesse for Partiet at have saa mange Standpunkter som muligt, saa uklare, saa usikre og saa vaklende Standpunkter som muligt og udtrykke dem paa en saa uklar Maade som muligt. Jeg ønsker blot i Anledning af det, der i øvrigt er sagt, at bemærke, at jeg formoder, at ingen tænker paa at gaa over hverken til den ene eller den anden Slags Guldindløsning, før man har fast Jord under Fødderne, saaledes at man kan være sikker paa, at det, man beslutter sig til, kan holde, thi hvis man gør noget andet, saa er det, man beslutter sig til med Hensyn til Guldindløseligheden, en eneste Ting, nemlig en Opfordring til Nationalbanken til ved en Diskontopolitik at ordne dette Forhold, paakaldende eventuelle uanet høje Diskontosatser for at værne Nationalbankens nødvendige Guldbeholdning, saaledes som den har skildret det i sin Skrivelse af Januar til den højtærede Minister, der er kgl. Bankkommissær.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem Hr. Rode var inde paa den Divergens, der maaske kunde synes at være mellem det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen og mig, og udtrykte sig derhen, at det gjaldt for Venstre om at have saa mange Standpunkter som muligt, saa vaklende og saa uklare Standpunkter som muligt. Jeg har altid bøjet mig for det ærede Medlem som Specialist i disse Standpunkter, de vaklende, de uklare o. s. v. Men jeg kan ikke godkende, at noget saadant foreligger her. Det, som er Venstres Standpunkt, er selvfølgelig, at vort Maal er at naa til fuld Guldindløselighed, men at det ikke kan naas straks, at man netop her maa gaa frem paa en lempelig Maade, saaledes at man efterhaanden kan naa til fuld Indløsning.

Hauge: Paa hvilken Maade man til syvende og sidst vil gaa til at indløse Nationalbankens Sedler, er det ganske umuligt at sige noget om i Øjeblikket. At der ogsaa indenfor Venstre er delte Meninger om dette Spørgsmaal, er jo nu fastslaaet. Men tillige er det fastslaaet — og det er det, jeg anser for det gavnligste —, at Regeringen fremdeles staar paa den Opfattelse, at man ikke i Øjeblikket kan gaa til nogen Indløsning af Sedlerne med Guld, hverken til Pari eller

nogen som helst anden Kurs indtil den nuværende Kurs paa Kronen. Jeg siger, at det er nyttigt at faa dette konstateret, thi den Agitation, der er rejst for Guldindløseligheden, kan i det lange Løb ikke blive til andet end Skade for alle Parter. Ingen her i Landet kan være tjent med, at nogen paa Grund af en saadan Agitation skulde blive hidset op til eller tvunget til at gaa til en saadan Foranstaltning, der kunde faa de mest skæbnesvangre Virkninger for vort Land.

Maa jeg sige til den højtærede Justitsminister, at naar jeg kun løseligt har omtalt Kreditten til Vekselererne, skyldes det den Omstændighed, at jeg ikke ved saa forfærdelig meget om det. Derfor har jeg rettet min Appel til Justitsministeren om at have sin Opmærksomhed henvendt paa Forholdet. I Udvalget er der søgt Oplysninger om et Tilfælde, og Oplysningerne om dette ene Tilfælde synes mig — hvad jeg ogsaa gjorde opmærksom paa — at tyde paa, at der i hvert Fald overfor denne Bank ikke er noget at kritisere i Øjeblikket. At der ved Cirkulærets Udstedelse er Tale om at indføre en Art Bankvælde, er jo uomtvisteligt, idet man jo overlader det til Bankerne alene at bestemme, hvem der skal have Kredit. Man retter fra Regeringens Side gennem Nationalbanken en kraftig Opfordring til Bankerne om at iværksætte en Kreditindskrænkning, og at denne Kreditindskrænkning rammer i Flæng, er jo utvivlsomt. Den Mand, der selv har Formue, behøver ikke at tage Hensyn til den, kun den, der skal gøre Brug af Bankernes eller Pengeinstitutternes Kredit, bliver ramt.

Jeg vil derefter sige til den højtærede Justitsminister, at det var en mærkelig Maade, paa hvilken han praktiserede sin Opfordring til mig om sammen med ham at være upolitisk i Spørgsmaalet om Boligbyggeri, eftersom han straks gav sig til at kræve 8 Timers Arbejdsdagen for Bygningshaandværkere ophævet, som om vi ikke her allerede er inde paa et politisk Spørgsmaal. At Boligbyggeriet vil komme til at lide under en Kreditindskrænkning og allerede lider under den, er uomtvisteligt, det behøver vi ikke at diskutere mere, men jeg retter den Opfordring til den højtærede Justitsminister, at han afstaar fra at blande et politisk Sidespørgsmaal ind i Spørgsmaalet om Boligbyggeriet, og at han yder sin Med-